

Ani s nájemci Drbohlavem a Píšou jsme neměli štěstí, nutno konstatovat, že jsme naletěli. Zastupitelstvo na začátku roku slevilo ze sjednaného nájmu na 150 tisíc, finanční komise vypočítala dle kritérií platících v Ml.Boleslavi výši nájmu 125 tisíc měsíčně, podle využívání pronajímané plochy, Pan Drbohlav ale stejně přestal platit nájem, údajně proto, aby mohl ukončit a srovnat vztahy se svým společníkem. Slíbil, že dlužnou částku uhradí, jakmile se stane jediným nájemcem. K tomu však nikdy nedošlo. Začali jsme proto hledat nového nájemce nebo kupce, neboť zastupitelstvo dalo souhlas k prodeji za odhadní cenu, tj.31 milionů.

Kupci se hlásili čtyři, jedni z nich, manželé Drbohlavovi, nabídli 30 milionů, druhý kupec, ing.Bezděch nabídl 28,1 mil. Vlastní hotelové zařízení v jižních Čechách a chce se uchytit poblíž Prahy. Další zájemce, pan Bambula z Č.Brodu, nabízel 36 milionů po měsíčních splátkách na dobu 20 let, dále došla nunciaturní nabídka p.Sembola. Zastupitelstvo rozhodlo neprodávat - pronajmout.

Z šesti nájemců, kteří se ucházeli o restauraci, byli vybráni dva, o kterých se hlasovalo v zastupitelstvu. Byli to společníci pp.Štěpán a Podrábský a p.Čonka. Většina zastupitelů se rozhodla pro Štěpána a Podrábského, protože záměr p.Čonky počítal s lidovou restaurací, levným stravováním, a působil dojmem malé znalosti chodu tak velkého restauračního zařízení, jako je U Šmaku.

Jakmile jsme měli nové nájemce, dostal p.Drbohlav okamžitou výpověď z nájmu. On ale stačil ještě prodat zařízení restaurace, které mu patřilo, jakémusi Bobkovi, takže město nemohlo ani zabavit toto zařízení náhradou za dlužné nájemné, které dosáhlo částky téměř milion. Tato částka se ještě navýšila o zaplacení dluhů za energie, telefon, vodu a plyn ve výši 200 tisíc korun. Způsob jednání pana Drbohlava se bez nadsázky nechá nazvat gangsterským. Při snaze odvézt městem zadržované vybavení docházelo k vypjatým jednáním, ponejvíce v neděli ráno, kdy předpokládali nepřítomnost starosty, a proto snažší transport předmětů. Šmak byl hlídán ve dne v noci městskou policií, ale nakonec si stejně vše odvezli, protože nový vlastník těchto předmětů Bobek by mohl město žalovat za nevydání jím koupených předmětů. Takto žalovalo město Drbohlava, ale čekat, že něco vysoudíme při současném právním stavu, by bylo naivní. Podvodníci jsou vždy o několik tahů před městem. Mohou si dovolit drahé právníky, kteří jim

radí, kam až mohou jít, aby si zachovali beztréstnost. A tak Drbohlav klidně podepsal městu směnku.

Noví nájemníci Štěpán a Podrábský nenašli už na sklonku roku shodu v názoru na vedení restaurace a Podrábský se rozhodl ze společenství odejít. Žádá však vysoké odstupné - údajně 400 tisíc Kč. Titi dva nájemci získali restauraci proto, že měli nejkvalitnější podnikatelský záměr, pan Štěpán pracoval několik let jako provozní ředitel podobného podniku a zavázali se platit nájem 105 tis. měsíčně předem.

Ostatní zájemci nabízeli nejvýše 80 tis.Kč. Už v prosinci - tedy třetí měsíc jejich působení, spláceli nájemné po 25 tisících a v lednu vystoupil dluh za energie, které po zkušenosti s Drbohlavem hradí město a zpětně účtuje nájemcům, na 100 tis.Kč. Celkově se za celou dobu existence této restaurace nahromadily dluhy vyšší než 2 miliony. Město dlužníky žaluje.

Pokus vyhnout se plnění svých závazků udělal první nájemce Karel Štěpánek. Domníval se, že prodá-li svou zadluženou firmu, zbaví se povinnosti zaplatit městu 600 tisíc dlužného nájemného. Pražská advokátní kancelář, která Štěpánkovu firmu koupila, ihned požádala město o zaplacení 5 milionů, které údajně město p.Štěpánkovi dluží. Soudní spor, který z této záležitosti vznikl, rozhodl ve prospěch města, ale vymoci oněch 600 tis. nedokázalo. Proto si město na podzim najalo advokáta, který se zabývá vymáháním dluhů. Jeho odměnou jsou 2% z vymožených částky. Byly mu předány veškeré pohledávky, které město má.